

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Călsin Valentin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Tarlev Ion XXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în mun. XXXXX, str.
XXXXX, ap. XX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.07.2017 – 23.02.2018;

Instanța de apel: 10.04.2018 – 13.06.2018;

Instanța de recurs: 24.08.2018 – 31.10.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 februarie 2018, Tarlev Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin.(2) - 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul circuitului legal al substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Gangan Vladislav, în privința căruia recursuri ordinare nu s-au declarat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Tarlev Ion, acționând împreună și de comun acord cu Coman Andrei și Gangan Vladislav, și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, printr-o înțelegere prealabilă, neavând autorizația corespunzătoare, asigurau procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul R. Moldova a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora, în proporții deosebit de mari, cu scop de înstrăinare.

Astfel, conform înțelegerii prealabile, într-un timp și loc nestabil de către organul de urmărire penală, Coman Andrei ilegal a dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punerea în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul R. Moldova substanța narcotică marijuana, substanța psihotropă amfetamina, substanța psihotropă MDMA în proporții mari, pe care până la 21 martie 2017 o distribuia, pentru comercializare diferitor persoane, inclusiv lui Bălan Petru.

În așa mod, a fost autorizată măsura specială - achiziția de control, iar cet.Balan Petru, prin intermediul telefoniei mobile s-a înțeles cu Coman Andrei despre procurarea unei cantități de substanță psihotropă amfetamina cu masa de 2 gr. la preț de 800 lei pentru un

gram, iar la 21 martie 2017 la ora 22⁰⁰ s-a deplasat pe str. C. Brâncuși 3, mun. Chișinău, unde Coman Andrei i-a transmis lui Bălan Petru două pachete din folie de staniol cu substanță de culoare albă cu aspect de praf, la preta de 1 600 lei. În continuare, de la Bălan Petru a fost efectuată ridicarea pachetelor menționate, iar conform Raportului de expertiză nr.2150 din 11.04.17 substanța cu aspect de praf de culoare albă, ridicată în urma achiziției de control, reprezintă amfetamina, substanță psihotropă, cu masa de 0,57 gr. Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, substanță nominalizată se atribuie la substanțe psihotrope, în proporții mari.

Fiind reținut de către colaboratorii de politie, la 21.03.2017 ora 22.30, în cadrul efectuării percheziției corporale a lui Coman Andrei, au fost depistate și ridicate: un pachetel din polimer de tip zip-lock cu 1 pastilă sub formă dreptunghiulară de culoarea verde, o pastilă rotundă în blister, 2 pachete din folie de staniol cu substanță sub formă de praf de culoare albă, un pachet din hârtie cu praf de culoare gălbuie și 1 pachet din șervețel cu două pastile sub formă dreptunghiulară de culoarea verde, bani în sumă de 1 600 lei. Conform Raportului de expertiză nr.2145 din 11.04.17, substanță sub formă de praf de culoare albă reprezintă amfetamina, cu masa de 0,40 gr., trei comprimate de formă dreptunghiulară de culoare verde-gălbuie cu inscripția AMG reprezintă substanță psihotropă MDMA, cu masa de 1,14 gr. Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, substanțele nominalizate se atribuie la substanțe psihotrope, în proporții mari.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la 22 martie 2017, la ora 19²⁰ Coman Andrei prin intermediul telefoniei mobile, s-a înțeles cu *Tarlev Ion* despre procurarea unei cantități de droguri, și anume a 5 pastile de substanță psihotropă MDMA, pentru distribuirea în continuare.

Astfel, *Tarlev Ion*, la 22 martie 2017 la ora 19⁴⁰, prin intermediul telefoniei mobile, s-a înțeles cu Gangan Vladislav despre procurarea unei cantități de droguri de la acesta, și anume a 5 pastile de substanță psihotropă MDMA, pentru distribuirea în continuare, inclusiv lui Coman Andrei. Conform înțelegerii, *Tarlev Ion*, în aceeași zi, la ora 20⁵⁰ s-a deplasat pe str. Paris 53/3 mun. Chișinău, unde acesta domiciliază, unde s-a întâlnit cu Gangan Vladislav, care i-a transmis cinci comprimate de culoare roz, aflate într-un pachet din polimer de tip zip-lock. În continuare, *Tarlev Ion* a fost reținut de către colaboratorii de poliție, iar la ora 21²⁰, în cadrul efectuării percheziției corporale a cet. *Tarlev Ion*, la acesta au fost depistate și ridicate 5 comprimate de culoare roz, aflate într-un pachet din polimer de tip zip-lock, pachet din polietilenă cu masă vegetală de culoare verde-cafenie, uscată și mărunțită.

Conform Raportului de expertiză nr.2409 din 27 aprilie 17, masa vegetală de culoare verde-cafenie, uscată și mărunțită, reprezintă substanță narcotică - marijuana, cu masa de 9,278 gr, iar cinci comprimate de culoare roz, aflate într-un pachet din polimer de tip zip-lock, reprezintă substanță psihotropă MDMA cu masa de 1,769 gr. Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, cantitățile substanțelor nominalizate sunt în proporții mari.

La 22 martie 2017 ora 21⁵⁰, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul cet. *Tarlev Ion*, din mun. XXXXX, str. XXXXX ap.XX, au fost depistate și ridicate: cinci comprimate de culoare roz, aflate într-un pachet din polimer de tip zip-lock, pachet din folie de staniol cu substanță cu aspect de praf de culoare roză-portocalie, un cântar electronic cu urme de

substanță, fragment de butelie din polimer, la gura căruia se află un capac confecționat din folie de staniol, cu depuneri de substanță de culoare cafenie, care conform Raportului de expertiză nr.2410 din 28.04.20917 reprezintă substanță psihotropă MDMA cu masa de 1,802 gr, substanță cu aspect de praf de culoare roză-portocalie-amfetamină cu masa de 4,089 gr., depunerile de pe fragmentul de butelie din polimer-urme de rășină de canabis, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar urmele depistate pe cântarul electronic reprezintă urme de amfetamina. Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, substanțele nominalizate se atribuie la substanțe psihotrope și stupefiante, în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocații Lilian Maliga și Caisîn Valentin în numele inculpatului Tarlev Ion, care au solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către Tarlev Ion.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- instanța de judecată a apreciat greșit probele, faptele și circumstanțele cauzei;
- Tarlev Ion nu și-a recunoscut vina și a explicat instanței că substanțele narcotice depistate asupra sa și în apartamentul în care locuia au fost plasate de către colaboratorii de poliție.

- declarațiile inculpatului Tarlev Ion au fost confirmate de martorul Brăguță Alexandra, care a relatat că la 22.03.2017 a se afla la domiciliul lui Tarlev Ion, acesta a plecat la magazin, aproximativ peste 2 ore s-a întors cu colaboratorii de poliție. A mai declarat că peste 5 min., după ce Tarlev Ion a plecat la magazin, a venit un colaborator de poliție, care i-a zis să stea pe scaun să nu facă mișcări bruște și să-i dea telefonul mobil. Polițistul a intrat în apartament cu cheile lui Tarlev Ion, însă ea a crezut că a revenit chiar Ion. A stat unde i-a indicat colaboratorul de poliție, iar el s-a uitat prin casă. Tot acest polițist i-a spus că Tarlev Ion este arestat și o să vină cu alți colaboratori pentru a face percheziție în casă. Polițistul care a intrat în casă a stat circa 2 ore cu ea, după care au intrat și ceilalți colaboratori de poliție împreună cu Tarlev Ion. Declară de asemenea că, a fost impusă să semneze un act precum că ar fi fost prezentă la efectuarea percheziției. A fost amenințată de către colaboratorii de poliție precum că, dacă nu va colabora cu ei, va ajunge ca și Tarlev Ion. Pe Tarlev Ion îl cunoaște de mai mult timp însă de un an sunt în relații mai apropiate, timp în care nu l-a văzut niciodată pe acesta în stare de ebrietate alcoolică sau narcotică și nu a avut nici suspiciuni în acest sens, sunt foarte apropiați și cunoaște totul despre el. Înainte de a ieși Tarlev Ion la magazin, a fost contactat de cineva, după sunetul primit Tarlev Ion, peste vreo 3-5 min, a ieșit din casă pentru a cumpăra apă, dar nu cunoaște dacă trebuia să se întâlnească cu cineva. În timp ce a stat cu colaboratorul de poliție în casă, acesta a umblat prin casă în lipsa ei, a intrat în odăi și în salon;

- învinuirea adusă lui Tarlev Ion este abuzivă neîntemeiată și bazată doar pe presupuneri, ceia ce se confirmă și în declarațiile martorilor care au fost interogați în cadrul cercetării judecătorești;

- instanța de judecată a ignorat prevederile art.90 alin.(3) pct.8) Cod de procedură penală, care prevede că, nu poate fi citat și audiat ca martor, persoana față de care există anumite probe că a săvârșit infracțiunea ce se investighează și l-a audiat în calitate de martor pe Coman Andrei, care a fost învinuit pe aceeași cauză penală cu Tarlev Ion;

- declarațiile martorului Coman Andrei, care a fost interogat contrar prevederilor art.90 alin.(3) pct.8) Cod de procedură penală este unica probă care arată că Tarlev Ion comercializa substanțe interzise;

- instanța de judecată neîntemeiat a refuzat în cererea apărării ca să fie audiați în calitate de martori colaboratorii de politie care au instrumentat cauza penală de învinuire a lui Tarlev Ion;

- sentința de condamnare în privința lui Tarlev Ion a fost emisă în lipsa constatării, descrierii și probării a acțiunilor concrete a ultimului, cu încălcarea principiului contradictorialității în procesul penal, ca element fundamental al dreptului la un proces echitabil, sub aspectul ignorării totale a argumentelor invocate de partea apărării;

-sentința de condamnare a fost emisă în baza unor dubii, neînclăturate în condițiile legii, care au fost interpretate de către prima instanță contrar prevederilor legale doar în favoarea acuzării;

- la baza sentinței de condamnare au fost puse probe contradictorii, constatând, în mod arbitrar, că ele colaborează între ele iar toate contradicțiile le-a tratat în favoare acuzării.

3.1 În argumentarea apelului declarat, avocatul Caisîn Valentin a invocat suplimentar următoarele:

- interceptările telefonice care au fost puse la baza sentinței au fost efectuate până la pornirea urmăririi penale în privința lui Tarlev Ion;

- sentința a fost bazată pe o probă denumită „stenogramă”, însă Codul de procedură penală nu prevede o asemenea probă;

- percheziția la domiciliul lui Tarlev Ion a fost efectuată cu grave încălcări ale legislației procesual-penale și anume art.127 alin.(2) Cod de procedură penală, a fost efectuată prin constrângere fizică și în lipsa lui Tarlev Ion;

- percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție;

- textul încheierii de percheziție (f.d.82 vol. II) emis de judecătorul de instrucție, în speță, a repetat aproape integral ordonanța emisă de poliție și nu a conținut vreo informație în privința motivelor - de ce s-a considerat că în urma percheziției apartamentului s-ar fi obținut probe. Judecătorul s-a limitat la parafrizarea normelor de drept, fără a fi detaliat, fără ca autoritățile naționale să aducă „motive suficiente și relevante” pentru eliberarea mandatului de percheziție, fapt ce denotă că percheziția la domiciliu efectuată de către organul de urmărire penală este contrară art.8 CEDO;

- din declarațiile martorului Brăguță Alexandra rezultă că, inițial percheziția a fost efectuată de un colaborator de politie, care a intrat cu cheile lui Tarlev Ion, apoi au intrat și alți colaboratori de politie împreună cu inculpatul, astfel colaboratorii de poliție au avut acces liber în domiciliul lui Tarlev Ion, până la întocmirea procesului-verbal de percheziție;

- instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare o probă care nu există în realitate și anume procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui Tarlev Ion, care domiciliază: mun. Chișinău, str. XXXXX, ap.XX, or, un astfel de document lipsește;

- la materialele cauzei este anexat procesul verbal de percheziție al apartamentului nr.XX din mun. Chișinău, str. XXXXX, care nu este domiciliul inculpatului, or, ultimul nici nu a semnat procesul-verbal de percheziție;

- la materialele dosarului nu a fost prezentat proces-verbal de percheziție a domiciliului lui Tarlev Ion din mun. Chișinău, str. XXXXX ap.XX, precum și nici încheiere Judecătorului de instrucție în acest sens.

Notează apărarea că urmează a fi apreciată critic percheziția la domiciliu, deoarece a fost efectuată cu grave încălcări ale legislației procesual -penale și art. 8 CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței contestate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect

a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat a constatat circumstanțele cauzei, anume că fapta imputată inculpatului întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Colegiul penal a mai reținut că, deși inculpatul Tarlev Ion nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, verificând suplimentar probele prezentate de către părți, și anume: depozițiile martorilor Coman Andrei și Brăguță Alexandra, precum și prin probele scrise - denunțul ofițerului de investigație IP Botanica (f.d.10 vol. I); stenograma convorbirilor telefonice din 22.03.2017(f.d.7-10 vol. I); procesul-verbal de percheziție corporală a lui Tarlev I. din 22.03.2017 (f.d.23 vol. I); raportul de expertiză nr.2409 din 27.04.2017 (f.d.23 vol. I); procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Tarlev Ion (f.d.47 vol. I); raportul de expertiză nr.2410 din 28.04.2017 (f.d.55-61 vol. I); procesul-verbal de percheziție corporală a lui Ganganu Vladislav, din 22.03.2017 (f.d.109 vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.04.2017; procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui Ganganu Vladislav din 23.03.2017 (f.d.131 vol. I), a conchis că concluziile instanței de fond, referitor la vinovăția lui Tarlev Ion sunt juste și întemeiate.

Totodată instanța de apel a menționat că pedeapsa stabilită de instanța de fond este echitabilă și proporțională în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, la numirea căreia instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, această măsură de pedeapsă fiind capabilă să realizeze scopul pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal.

6. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul Caisin Valentin în numele inculpatului Tarlev Ion a declarat recurs ordinar, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În motivarea recursului declarat s-au invocat următoarele:

- instanța de apel a examinat cauza superficial și nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul suplimentar, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului;

- decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, aceasta nu corespunde prevederilor art.417 alin.(1) pct.7), 8) Cod de procedură penală;

.-decizia nu este motivată din punct de vedere juridic, motivarea fiind sumară și incompletă, nu sunt analizate în mod concret toate mijloacele de probă administrate în vederea aflării adevărului, temeiurile de fapt și de drept reținute de instanța de apel nu coroborează cu motivele adoptării acestei soluții;

-instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului invocat precum că Coman Andrei a fost audiat în prezenta cauză contrar prevederilor art.90 alin.(3) pct.8) Cod de procedură penală;

- instanța de fond neîntemeiat a refuzat audierea în calitate de martori a polițiștilor care au instrumentat cauza;

-depozițiile martorului Coman Andrei sunt contradictorii, or, organul de urmărire penală nu a prezentat careva probe care ar confirma faptul că Coman Andrei a procurat de la Tarlev Ion substanțe narcotice;

-percheziția la domiciliul lui Tarlev Ion a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art.127 alin.(2) Cod de procedură penală, a fost efectuată prin constrângere fizică și în lipsa lui Tarlev Ion, iar încheierea judecătorului de instrucție prin care a fost autorizată percheziția integral repetă textul ordonanței emise de poliție și nu a reținut nici o motivare de ce s-a considerat că în urma percheziției s-ar obțin probe. Judecătorul s-a limitat doar la perifrazarea normelor de drept , fără a fi invocate „motive suficiente și relevante” pentru eliberarea mandatului de percheziție;

- din depozițiile martorului A. Brăguță rezultă că percheziția a fost efectuată inițial de un colaborator de poliție, după care au intrat și alți colaboratori împreună cu Tarlev Ion, iar

cererea apărării de a fi audiat colaboratorul respectiv, instanțele de fond au respins-o neîntemeiat;

- instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare o probă care nu există în realitate și anume procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui Tarlev Ion, care domiciliază: mun. Chișinău, str. XXXXX, ap.XX, or un astfel de document lipsește;

- la materialele cauzei este anexat procesul verbal de percheziție al apartamentului nr.XX din mun. Chișinău, str. XXXXX, care de fapt nu este domiciliul inculpatului, or, ultimul nici nu a semnat procesul-verbal de percheziție.

- la materialele dosarului nu a fost prezentat procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui Tarlev Ion din mun. Chișinău, str. XXXXX ap.XX, precum și nici încheiere Judecătorului de instrucție în acest sens;

- procesul-verbal privind efectuarea percheziției la domiciliu urma a fi apreciat critic, deoarece a fost efectuat cu grave încălcări ale legislației procesual-penale și a art.art.6 și 8 CEDO

- interceptările telefonice care au fost puse la baza sentinței au fost efectuate până la pornirea urmăririi penale pe Tarlev Ion;

- sentința a fost bazată pe o probă denumită „stenogramă” însă Codul de procedură penală nu prevede o asemenea probă;

- încheierea judecătorului de instrucție, prin care a fost autorizată interceptarea convorbirilor telefonice din 22 martie 2017, nu conține o motivare a ingerinței sub aspectul dacă ea este prevăzută de lege, dacă constituie o măsură care într-o societate democratică este necesară, or, în cauza Iordachi și alții contra R. Moldova, CEDO a relevat că o astfel de ingerință este justificată doar prin prisma paragrafului 2 din art.8 CEDO și printr-o hotărâre judecătorească motivată. Astfel, apărarea consideră că încheierea menționată este nemotivată, nu conține substrat factologic, iar acțiunile autorizate au fost efectuate ilegal;

- hotărârile de condamnare în privința lui Tarlev Ion sunt bazate doar pe presupuneri, astfel că acesta urmează a fi achitat;

- la urmărirea penală Tarlev Ion a fost apărat de avocații L. Mamaliga și I. Bodean, iar mandatele avocaților nu au fost semnate de către inculpat, și deci ultimul nu a acceptat participarea avocaților respectivi;

- în speță a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, ce se bazează pe principiile fundamentale „egalitatea armelor” „contradictorialitatea” și „motivarea deciziilor”;

7. Referință pe marginea recursului ordinar declarat, a depus acuzatorul de stat, care a solicitat declararea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, pe motiv că recurentul își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, recurentul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței

de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezentei erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizând materialele cauzei, Colegiul lărgit relevă că, instanța de apel, judecând apelurile apărării, a supus unei cercetări minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului Tarlev Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.42 alin.(2) - 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, este dovedită pe deplin.

Reieșind din probele administrate și cercetate de instanțele de fond, și anume: - **declarațiile martorului Coman Andrei**, care a confirmat că până la data reținerii (20.03.2017) s-a mai întâlnit cu Tarlev Ion și au discutat despre procurarea substanțelor narcotice, au convenit asupra prețului fiecărui tip de substanțe narcotice și anume Tarlev Ion i-a comunicat că un gram de amfetamină costă 500 lei și o pastilă de „extazy” aproximativ 150-200 lei. Martorul respectiv a mai confirmat că, până la data reținerii, a mai procurat de la Tarlev Ion substanțe narcotice și le-a înstrăinat unei persoane pe nume Balan. La 20.03.2017 s-a întâlnit cu Tarlev Ion și a procurat de la acesta 4 gr. de amfetamină și 6 pastile de „extazy”, pentru care a achitat în total 3 200 lei. (f.d.206 vol. V); actele cauzei: **denunțul ofițerului de investigație IP Botanica, D. Țurcan**, potrivit căruia la 10.02.2017, în timpul efectuării atribuțiilor de serviciu, în adresa acestuia a parvenit informația cu privire la o persoană neidentificată pe nume Maxim locuitor al sect. Botanica, mun. Chișinău, care de comun acord cu alte persoane neidentificate păstrează, transportă și distribuie droguri - hașiș, precum și alte genuri de droguri și analoage, cu scop de înstrăinare în proporții mari (f.d.10 vol. I); - **stenograma din 22.03.2017**, din care rezultă că Tarlev Ion a fost contactat telefonic de Coman Andrei la ora 18⁰⁷ și au convenit pentru a se întâlni în sect. Buiucani, iar la întâlnire Tarlev Ion urma să îi aducă lui Coman Andrei ”5 rotunde” pe lângă cele 5 comandate anterior, în total 10, cerându-i să calculeze prețul total, la ce Tarlev Ion i-a zis că va calcula prețul pentru toate 10. La ora 19⁴³ Tarlev Ion îl apelează pe Vl. Gangan și îi comunică că i-a trimis un mesaj prin program și întreabă dacă se va primi să ”facă” în decurs de 30-40 min. La 19⁵⁶ Coman Andrei din nou l-a sunat pe Tarlev Ion, unde ultimul îl asigură că în 30-40 min. ”o sa fie”, comunicându-i și prețul total de ”4,5 patru jumătate” în decurs de 45 min. La ora 20⁴⁵ Tarlev Ion l-a sunat pe Coman Andrei spunându-i că are ce trebuie și poate să se pornească spre el. La 20⁴⁸ Tarlev Ion îl sună pe Vl. Gangan și se înțeleg să se întâlnească într-un minut în scara blocului, unde, în continuare aceștia au fost la 21¹⁰ reținuți de către colaboratorii de poliție (f.d.7-10 vol. II); - **proces verbal de percheziție corporală a lui Tarlev Ion din 22.03.2017**, în cadrul căreia a fost depistat și ridicat un pachetel din polimer zip-lock în care se aflau cinci comprimate și un pachetel din polimer cu masă vegetală (f.d.23 vol. II); comprimatele ridicate de la Tarlev Ion, conform raportului de expertiză nr.2409 din 27.04.2017, constituie substanță psihotropă MDMA cu cantitatea de 1,769 grame, iar masa vegetală din pachetelul de polietilenă reprezintă marijuana cu cantitatea totală de 9,278 grame, (f.d.30 vol. II); -

procesul verbal de percheziție la domiciliul lui Tarlev Ion, în cadrul căreia au fost depistate și ridicate un pachetel din polimer zip-lock cu cinci comprimate de culoare roz, un pachetel din folie de staniol în care se afla substanță cu aspect de praf și o butelie din plastic cu urme de culoare cafenie.(f.d.47 vol. II); *raportul de expertiză nr.2410 din 28.04.2017*, prin care se confirmă că cele cinci comprimate din pachetelul zip-lock ridicate în cadrul percheziției la domiciliul lui Tarlev Ion, reprezintă substanță psihotropă MDMA cu cantitatea de 1,802 grame, iar substanța cu aspect de praf și bulgări din pachetelul din folie de staniol constituie substanță psihotropă amfetamina cu cantitatea de 4,089 grame. (f.d.55-61 vol. II), se reține că din conținutul acestora rezultă clar și fără careva dubii că Tarlev Ion comercializa substanțe narcotice și la data de 22.03.2017, scopul întâlnirii sale cu Coman Andrei a fost anume de a-i înstrăina ultimului cinci pastile de extazy.

Argumentul invocat de apărare precum că Coman Andrei a fost audiat în prezenta cauză contrar prevederilor art.90 alin.(3) pct.8) Cod de procedură penală Colegiul penal îl respinge ca neîntemeiat, or, din conținutul normei sus indicare rezultă că „*nu poate fi audiat în calitate de martor persoana față de care există anumite probe că a săvârșit infracțiunea ce se investighează*”. Astfel, reieșind din analiza textuală a acestei norme de drept, rezultă că persoana nu poate fi audiată în calitate de martor **în cadrul urmăririi penale când se investighează o infracțiune**, dacă există anumite probe că această persoană a comis-o. Altfel spus, dacă organul de urmărire penală dispune de anumite probe că persoana a comis infracțiunea care se investighează, această persoană **nu poate fi inițial audiată în calitate de martor**.

Reieșind din materialele cauzei Colegiul constată că, în prezenta speță Coman Andrei, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanța din 22.03.2017 (f.d.212,, vol. I), a fost recunoscut în calitate de bănuț și audiat în această calitate, iar la 23.03.2017 a fost pus sub învinuire (f.d.216 vol. I) și audiat în calitate de învinuit. În calitate de martor Coman Andrei a fost audiat la data de 15.12.2017 (f.d.206-208 vol. V), după ce în privința acestuia, de către Judecătoria Chișinău sediul central la 14.12.2017, a fost pronunțată o sentință de condamnare.

Argumentul recurentului precum că depozițiile martorului Coman Andrei sunt contradictorii, Colegiul le respinge ca declarative, or, aceste declarații sunt consecvente, corespund cu declarațiile date de acesta în calitate de bănuț și învinuit în cadrul urmăririi penale, coroborează între ele, inclusiv și cu descifrările (stenograma) convorbirilor telefonice între Tarlev Ion și Coman Andrei, din care motiv nu pot fi apreciate critic, precum solicită partea apărării.

În continuare, Colegiul respinge alegațiile apărării referitor la netemeinicia concluziei instanței de fond prin care s-a refuzat audierea în calitate de martori a polițiștilor care au efectuat percheziția, or instanța corect a menționat că apărarea nu și-a argumentat solicitarea și anume nu a indicat în conformitate cu prevederile art.364 alin.(2) Cod de procedură penală, din care considerente urmează a fi audiate aceste persoane în calitate de martori și ce circumstanțe urmează a fi dovedite, de vreme ce procesele-verbale privind efectuarea percheziției corporale a lui Tarlev Ion și a domiciliului acestuia nu au fost contestate de apărare în cadrul urmăririi penale în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală.

În continuare, instanța de recurs se va pronunța și asupra alegațiilor recurentului referitor la faptul că percheziția la domiciliul lui Tarlev Ion a fost petrecută cu încălcarea prevederilor art.127 alin.(2) Cod de procedură penală, prin constrângere fizică și în lipsa lui Tarlev Ion, iar încheierea judecătorului de instrucție prin care a fost autorizată

percheziția, integral repetă textul ordonanței emise de poliție, nefiind indicat de ce s-a considerat că în urma percheziției s-ar obține probe, fără a fi invocate „motive suficiente și relevante” pentru eliberarea mandatului de percheziție, or din conținutul art.251 Cod de procedură penală, rezultă că încălcările prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal și atrage nulitatea actului procedural, pot fi încălcări **absolute** și **relative**:

Alin.(2) al aceluiași articol stipulează exhaustiv, care sunt încălcările absolute ce nu se înlătură nici într-un mod și atrag nulitatea actului procedural.

Astfel, reieșind din prevederile art.251 alin.(4) Code de procedură penală, rezultă că celelalte încălcări ale prevederilor legale, decât cele stipulate la alin.(2), sunt încălcări relative și atrag nulitatea actului dacă a fost **invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă**, sau **la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului**, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Încălcarea procesuală la care se referă recurentul nu se atribuie la încălcările prevăzute de art.251 alin.(2) Cod de procedură penală, aceasta fiind o încălcare relativă și urma a fi invocată în cursul efectuării acțiunii, sau la finisarea urmăririi penale, atunci când Tarlev Ion și avocatul acestuia L. Maliga, au luat cunoștință cu materialele cauzei penale (f.d.21 vol. II).

Astfel, în cazul în care partea apărării a considerat că percheziția la domiciliul lui Tarlev Ion a fost efectuată cu încălcări, urma să conteste acțiunile și actele organului de urmărire penală în ordinea prevăzută de art.313 Cod procedură penală, fapt care nu rezultă din materiale cauzei.

Colegiul penal consideră ca fiind declarativ argumentul avocatului V. Caisîn referitor la faptul că acțiunile autorizate prin încheierea judecătorului de instrucție din 14.03.2017 și anume de interceptare a convorbirilor telefonice din 22 martie 2017, urmează a fi declarate nule, pe motiv că încheierea judecătorului de instrucție nu conține o motivare a ingerinței sub aspectul dacă ea este prevăzută de lege, constituie o măsură care într-o societate democratică este necesară, invocând cauza Iordachi și alții contra R. Moldova CEDO, unde Curtea a relevat că o astfel de ingerință este justificată doar prin prisma paragrafului 2 din art.8 CEDO și printr-o hotărâre judecătorească motivată.

La acest capitol Colegiul relevă că încheierea judecătorului de instrucție are puterea lucrului judecat, este emisă cu respectarea normelor de procedură penală, fiind bazată pe o bănuială rezonabilă, în privința activității infracționale de punere ilegală în circulație a drogurilor, ingerința fiind dictată de circumstanțele reale în cauză.

De asemenea va fi respins ca neîntemeiat și următorul argument invocat de autorul recursului și anume, că sentința a fost bazată pe o probă denumită „stenogramă”, care însă în opinia sa nu este prevăzută în calitate de probă de Codul de procedură penală.

Sub acest aspect Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art.93 alin.(1) Cod de procedură penală, probele sunt elementele de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod. Alin.(4) prevede că datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații, pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale.

În speță, prin încheierea judecătorului de instrucție din 22.03.2017 (f.d.4 vol. II), s-a autorizat interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice mobile a abonatului cu

nr.068493993 și nr.078228946, cu obligarea procurorului de a prezenta instanței materialele acumulate în conformitate cu prevederile art.132⁹ Cod de procedură penală

Interceptarea și înregistrarea comunicărilor în conformitate cu prevederile art.132⁹ Cod de procedură penală se efectuează de către organul de urmărire penală sau de către ofițerul de investigații. Același articol prevede că, organul de urmărire penală sau, după caz procurorul, în termen de 24 de ore după expirarea termenului de autorizare a interceptării, **întocmește un proces-verbal** privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor **la care se anexează stenograma** comunicărilor care au importanță pentru cauza penală .

Stenograma comunicărilor, potrivit art.132⁹ alin.(9) Cod de procedură penală, constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hârtie, a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală.

Acestea fiind menționate Colegiul atestă că nu sunt întemeiate alegațiile apărării, prin care se indică că la baza sentinței de condamnare a fost pusă o probă neprevăzută de Codul de procedură penală.

La fel, urmează a fi respins ca neîntemeiat și argumentul apărării că, interceptările telefonice care au fost puse la baza sentinței, au fost efectuate până la pornirea urmăririi penale pe numele lui Tarlev Ion, or, în speță în urma parvenirii unui denunț, prin ordonanța din 10.03.2017 (f.d.1 vol. I), s-a dispus începerea urmăririi penale nu pe persoană, dar pe faptă conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, cauzei penale fiindu-i atribuit **nr.2017420425**.

Prin încheierea judecătorul de instrucție din 22.03.2017, s-a dispus autorizarea interceptărilor convorbirilor telefonice în cauza penală **nr.2017420425** a abonatului cu nr. XXXXXX și nr. XXXXXX.

Prin urmare, interceptarea convorbirilor telefonice a abonatului cu nr. XXXXXX, care aparținea lui Tarlev Ion, a fost autorizată în condițiile legii în cadrul efectuării investigațiilor pe cauza penală **nr.2017420425**.

Urmează a fi respinse ca neîntemeiate și argumentele recurentului referitor la faptul că Tarlev Ion, în cadrul urmăririi penale a fost apărat de avocații L. Maliga și I. Bodean, însă ultimul nu a acceptat participarea avocaților respectivi, deoarece mandatele prezentate de avocați (f.d.80-81 vol. II) nu au fost semnate pe verso de către inculpat.

În argumentarea acestei concluzii Colegiul penal reține că, într-adevăr mandatele anexate la materialele cauzei nu sunt semnate de Tarlev Ion, însă acest fapt nu echivalează cu neacceptarea asistenței juridice acordate de apărători, or, conform mandatului avocatul I. Bodean, acesta a acordat asistență juridică în baza contractului nr.05 din 24.03.2017, iar în cadrul ședinței de judecată, la întrebarea instanței, Tarlev Ion și-a exprimat consimțământul ca interesele sale să fie apărate și în continuare de avocatul L. Maliga (f.d.52 vol. IV) și lipsesc oarecare temeiuri pentru a considera că avocatul abuziv și-ar fi atribuit rolul de apărător în interesele inculpatului.

În concluzie, Colegiul penal atestă că, temeiurile semnalate de către avocatul V. Caisîn, prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei, a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (2), (5), (6), 417 alin.(8), Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde fondul apelului declarat de partea apărării și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia și menținerea

sentinței, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului că inculpatul Tarlev Ion nu a comis fapta incriminată, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat urmează a fi apreciată drept o modalitate legală de exercitare a dreptului la apărare.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că hotărârile contestate sunt legale și întemeiate, argumentele avocatului Caisin Valentin privind nevinovăția inculpatului Tarlev Ion și prezența încălcărilor procedurale urmând a fi respinse, ca fiind vădit neîntemeiate.

9.În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Caîsin Valentin în numele inculpatului Tarlev Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Tarlev Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena